

DE SAMVIRKENDE DANSKE LANDBO-
FORENINGER

Bilag 1.

28. november 1972.

Landbrugsministeriet, Slotsholmsgade 10, 1216 København K.

Vedr. forslag til ændring af landbrugsloven.

Til det foreliggende forslag til ændring af landbrugsloven skal De samvirkende danske Landboforeninger hermed fremkomme med følgende bemærkninger.

Vedrørende ophævelse af landbrugspligt.

Landboforeningerne finder ikke, at der er baggrund for at ophæve nr. 4 og 5 i § 4, stk. 1.

Det bør stadig være muligt at få landbrugspligten ophævet på arealer, som skal udnyttes til råstofindvinding. I modsat fald vil en landmand blive afskåret fra at sælge f. eks. en grusgrav til en entreprenør, hvilket kan medføre urimelige skattemæssige konsekvenser. I øvrigt må råstofudnyttelsen anses tilstrækkeligt reguleret gennem den her i 1972 vedtagne særlige lov herom.

Landboforeningerne er opmærksomme på den konfliktsituation, der i visse tilfælde kan opstå i relation til zoneloven, når det er muligt at ophæve landbrugspligten på dyrkningsuegnet jord. Men man finder på den anden side, at landzonebestemmelserne er fuldt tilstrækkelige til at regulere dette forhold, hvorfor nr. 5 bør opretholdes i landbrugsloven med henblik på at give mulighed for ophævelse af landbrugspligten på sådanne arealer, hvor en ophævelse ikke er i modstrid med zoneloven.

Vedrørende landbrugsjordens udnyttelse.

Det forekommer overflødigt med en direkte præcisering i lovteksten af, at driften af landbrugsjorden skal være „forsvarlig“. Hvordan skal man i øvrigt forstå dette udtryk?

Vedrørende landmænds tilplantningsret.

Det er efter landboforeningernes opfattelse vanskeligt at motivere en begrænsning i den tilplantningsret, som blev indført så sent som i 1971, og som derfor endnu ikke har givet noget erfaringsmateriale, der kunne begrunde en ændring. Hvis der endelig skal være en begrænsning, er den forelåede i hvert fald alt for snæver.

Vedrørende afstands begrænsning ved samdrift.

Efter landboforeningernes opfattelse er der ingen grund til at indføre en afstandsgrænse ved samdrift. I praksis vil afstands spørgsmålet så nogenlunde løse sig selv gennem den enkelte landmands overvejelser af, hvad der i den konkrete situation er mest hensigtsmæssigt under hensyn til driftsmidlernes rationelle udnyttelse.

Vedrørende åremålsbegrænsning af forpagtning.

Under hensyn til bl. a. udstykningslovens bestemmelser kan det være fornuftigt at have åremålsgrænse på 10 år ved forpagtning af en del af en landbrugsejendom. Men det vil være betænkeligt at indføre en tilsvarende grænse for så vidt angår hele landbrugsejendommen.

Vedrørende erhvervelsesbegrænsning.

Landboforeningerne er i høj grad opmærksomme på det problem, der består ved byfolks køb af landbrugsejendomme, og man er indstillet på at medvirke til en begrænsning af den ejendomsprisstigning, der er en følge heraf.